

Lösning Sem 3

fredag 16 mars 2018 09:03

Fråga 1:

Förutsättning: Bortse från eventuell sekundärrätt på området och tillämpa endast primärrätten.

Inom EU är det bara Sverige och Finland som tillverkar en viss typ av titanpulver. Pulvret kan enkelt formas vid upphettning och kan därför med fördel användas vid tillverkning av tunna och hållbara produkter. I januari 2014 beslutade det svenska tullverket att "beslagta och förstöra allt titanpulver som importeras från Finland". Är en sådan myndighetsåtgärd förenlig med EU:s primärrätt?

Svar: Tullverkets åtgärd har direkt påverkan av Finlands handel med andra EU-länder och Sverige, då varorna som förstörs kunde ha aningen nyttjats i Sverige eller exporterats till och nyttjats i ett annat EU-land. Åtgärden är att anse som en ÅMV enligt målet Dassonville och strider därför mot art. 34. Det finns inga undantag som går att aktualiseras enligt art. 36.

Inte för att hindra handeln.

Titanpulver är mycket reaktivt måste fraktas blandat med vatten. Är kornstorleken mycket liten, föreligger t.o.m. en betydande explosionsrisk. Kompakta metallstycken kan däremot hanteras utan svårighet vid temperaturer upp till 450°C. Vid 610°C blir oxidationshastigheten märkbar och vid 700°C blir stycket småningom sprött. Vid oxidation är titan mycket aggressivt och angriper mer eller mindre snabbt alla eldfasta material.

Skulle det börja brinna eller explodera på svenska vägar skulle det kunna orsaka i stora delar av landet skogsbrand. Vilket leder till fara för människors liv och fara samt en fara för landets säkerhet.

Anledningen till att pulvret måste förstöras är för att förhindra skador som hotar människors liv och hälsa enligt art. 36, samt de svenska skogarna (miljö och tvingande hänsyn), vilket har en hög prioritet inom EU.

Fråga 2:

Förutsättning: Bortse från eventuell sekundärrätt på området och tillämpa endast primärrätten.

Det har länge funnits misstankar om att plastämnet polyvinylklorid (PVC) kan vara hälsofarligt. Särskilt mjukplastföremål som innehåller en typ av PVC som kallas polyeten misstänks vara skadliga för hälsan. EU-kommissionen har därför gått ut med en rekommendation om att man bör undvika polyeten i varor som används i förening med födoämnen (som de på bild 1). Även om det saknas vetenskapliga belägg för de befarade hälsoeffekterna har Danmark förbjudit tillverkning av behållare som används för förvaring av födoämnen i av polyeten. Däremot tillåter Sverige fortfarande att materialet används i behållare avsedda för födoämnen.

Trots det danska förbudet som infördes i januari 2011, har det svenska företaget Proppmätt AB fortsatt att importera barnmat till Danmark i mjukplastförpackningar som är gjorda av polyeten. Även om de danska matvarubutikerna gärna säljer de svenska varorna som håller hög klass och ett relativt lågt pris, har danska politiker reagerat kraftigt mot att förbudet ignoreras. I en TV-intervju tidigare i år uttalade den danske handelsministern att han ska göra allt som står i hans makt att förhindra "svenska företag från att förgifta Danmarks befolkning". Alltsedan dess har efterfrågan på varor från Proppmätt minskat drastiskt i Danmark.

Mette Matern som är vd för företaget Proppmätt misstänker att försäljningsminskningen i Danmark till allra största delen beror på handelsministerns uttalande och inte på en sund konkurrens. Hon kontaktar nu dig för att få råd. Måste företaget börja använda särskilda förpackningar för den danska marknaden vilket skulle innebära dramatiskt ökade tillverkningskostnader? Eller kan några rättsliga åtgärder vidtas mot de upplevda "handelshindret". Hon vill ha svar tämligen omgående så nu behövs ett klart besked ifrån

Ät inlångsktⁿ

Dubbel börda

dig!

Svar: Enligt artikel 34 i funktionsfördraget är kvantitativa importrestriktioner samt åtgärder med motsvarande verkan förbjudna mellan medlemsstaterna. Undantagen som står i art. 36 FEUF ger visserligen undantag för art. 34 med undantagsgrunden "människors liv och hälsa", en av EU:s högt prioriterade frågor. Förutsättningen för att art. 36 ska kunna aktualiseras är dock att åtgärden inte ska vara ett medel för godtycklig diskriminering eller innefatta en förtäckt begränsning av handeln mellan medlemsstaterna.

Handelsministerns uttalanden har påverkat försäljningen genom att minska de danska konsumenternas intresse av att köpa svenska matprodukter. Inte en reglering i sig, men i och med hans höga position har han folkets tillit, och kan därför påverka med argument utan vetenskaplig grund. I mål C-110/05 Kommissionen mot Italien har EUD slagit fast att ÅMV omfattar "varje annan åtgärd som hindrar tillträdet till marknaden i en medlemsstat för varor med ursprung i andra medlemsstater". Vattenskotermålet stärker att en åtgärd som minskar konsumenternas intresse för varan också ska anses som en ÅMV.

Då kommissionens rekommendationer inte är bindande utan endast är en riktlinje för medlemsstaterna, bryter produktionen av de svenska varorna inga EU-lagar och ska därför anses lagliga. Eftersom det alltså fortfarande är lagligt i Sverige att tillverka mjukplastförpackningar med PVC, faller detta inom cassis-doktrinen, vilket innebär att en vara som lagligen är producerad i Sverige måste erkännas vara laglig i Danmark.

EU-domstolen har även slagit fast i fallet Eysen, att undantaget för människors liv och hälsa endast får åberopas när vetenskapliga tvivel för ett ämnes ofarlighet föreligger, vilket det inte gör i det här fallet. Handelsministerns uttalanden och effekterna av dessa är inte berättigade. De anses alltså vara en åtgärd med motsvarande verkan, och strider därför mot art. 34.

Miljön: Giltigt undantag?
Italien & Vattensko

Fråga 3:

Andreas har nyligen flyttat in i ett gammalt hus som ligger strax norr om Östersund i Jämtland. Han funderar nu på att renovera huset. När Andreas hälsar på hos sina föräldrar som bor i Järfälla utanför Stockholm upptäcker han att de har installerat en ny avfallskvarn under köksbänken. Det visar sig att de har köpt den av ett tyskt företag Garbarator GmbH via Internet. Efter lite efterforskningar visar sig modellen vara bättre och billigare än andra alternativa anläggningar, så Andreas bestämmer sig för att köpa en likadan anläggning till sitt hus.

När avfallskvarnen väl har levererats kontaktar Andreas en rörmokare för installation. Till hans stora förvåning berättar då rörmokaren att sådana avfallskvarnar är förbjudna i hela Jämtlands län. När Andreas ringer till Länsstyrelsen för att förhöra sig om vad som gäller mer i detalj får han reda på att länets reningsverk inte klarar de miljökrav som gäller om soporna skickas ut via avloppssystemet istället för att hanteras på ett konventionellt sätt. Andreas är upprörd över att han har betalat 5000 kronor för en avfallskvarn som han inte kan använda. Han funderar på att installera avfallskvarnen hur som helst och om det leder till rättsliga påföljder avser han att ifrågasätta den lokala bestämmelsens förenlighet med reglerna om fri rörlighet. Andreas vänder sig nu till dig som läser Europarätt på Stockholms universitet och frågar vad du tycker om hans hjältemodiga planer. Efter en preliminär studie visar det sig att användningen av avfallskvarnar inte är föremål för harmonisering under något direktiv.

Svar:

Cassis-fall! Italien och sidovagnar, men tvingande hänsyn! Miljöskäl väger tungt. Mål C-28/09 Kommissionen mot Österrike punkterna 120-121, sektoriellt förbud med grund på miljöskydd.

Fråga 4:

LIVRESPASCHERS SA är ett företag som är etablerat i Luxemburg. Företaget säljer böcker på Internet och har riktat in sig särskilt på fransktalande konsumenterna som bor i Frankrike, Belgien och Luxemburg. LIVRESPASCHERS SA köper in böcker med mängdrabatt från förlag i dessa länder och kan på så sätt hålla ett försäljningspris som är 20-25% lägre än "vanliga" bokhandlares. Affärerna blomstrar till dess att det franska kulturministeriet en dag får kännedom om verksamheten. Enligt fransk lag ska slutpriset vara bestämt av förlagen och det är förbjudet att sälja böckerna till ett pris som understiger detta riktpreis med mer än 5%. Detta för att gynna små bokhandlare. Ministeriet anser att LIVRESPASCHERS SA säljer böcker till ett pris som understiger riktpiserna med mer än 5% och har därför beslutat att stänga ner företagets webbplats. För Fr eller alla?

5%. Detta för att gynna små bokhandlare. Ministeriet anser att LIVRESPASCHERS SA säljer böcker till ett pris som understiger riktpiserna med mer än 5% och har därför beslutat att stänga ner företagets webbplats. För Fr eller allting?
Företagets vd Pierre Bonlivre vänder sig nu till dig och frågar om denna åtgärd är förenlig med artiklarna 34 -36 i FEUF.

Svar: Enligt EUD:s rättspraxis och Keck-doktrinen faller nationella lagar om varors priser i relation till inköpspris, utanför art. 34.

Det går dock att diskutera huruvida Frankrikes åtgärd att stänga ned Mr Bonlivres webbplats påverkar hans försäljning. Om det bara är webbplatsen med den franska domänen ".fr", kan det nog anses proportionerligt. Men om webbplatsen bara är på en domän, dvs. ".com" eller liknande, stängs webbplatsen ned inte bara i Frankrike utan även i Luxemburg och Belgien. Det innebär att Mr Bonlivre inte kan sälja böcker i varken Luxemburg eller Belgien, bara för att det stred mot en lag i Frankrike.